

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 2886 της 17ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1994
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ο περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμος του 1994 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 47(I) του 1994

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΗΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο Νόμος αυτός θα αναφέρεται ως ο περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμος του 1994. Συνοπτικός
τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια. Ερμηνεία.

«βία» σημαίνει τη βία όπως ορίζεται στο άρθρο 3·

«Δικαστήριο» σημαίνει Πρόεδρο Επαρχιακού Δικαστηρίου ή Ανώτερο Επαρχιακό Δικαστή·

«Επιτροπή» σημαίνει τη Συμβουλευτική Επιτροπή που συστήνεται δυνάμει του άρθρου 16·

«θεραπευτική αγωγή αυτοελέγχου» σημαίνει τη θεραπευτική αγωγή που αναφέρεται στο άρθρο 7·

«μέλη της οικογένειας» σημαίνει άντρα και γυναίκα που έχουν συνάψει νόμιμο γάμο ή που συζούν ως ανδρόγυνο και περιλαμβάνει τους γονείς, καθώς και τα τέκνα·

«οικογενειακή κατοικία» σημαίνει το μέρος όπου η οικογένεια έχει τη συνήθη διαμονή της, ανεξάρτητα από το σε ποιον από τους δύο συζύγους ή άλλους ενοίκους αυτή ανήκει ή ανεξάρτητα από τα ποσοστά ιδιοκτησίας·

«Οικογενειακός Σύμβουλος» σημαίνει τον Οικογενειακό Σύμβουλο που διορίζεται δυνάμει του άρθρου 15·

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Έννοια της βίας και πεδίο εφαρμογής της.

3.—(1) Βία, για τους σκοπούς του Νόμου αυτού, σημαίνει οποιαδήποτε παράνομη πράξη ή συμπεριφορά με την οποία προκαλείται άμεσα πραγματική σωματική, σεξουαλική ή ψυχική βλάβη σε οποιοδήποτε μέλος της οικογένειας και περιλαμβάνει και τη βία που ασκείται με σκοπό την επίτευξη σεξουαλικής επαφής χωρίς τη συγκατάθεση του θύματος, καθώς επίσης και τον περιορισμό της ελευθερίας του.

(2) Ανεξάρτητα από την ερμηνεία του όρου «βία» με βάση το εδάφιο (1), στην πιο πάνω έννοια εμπίπτουν και τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 4(2), 5 και 6 του παρόντος Νόμου.

(3) Πράξη ή συμπεριφορά η οποία συνιστά βία, με βάση τα εδάφια (1) και (2) του άρθρου αυτού, ή αδίκημα, με βάση τα άρθρα 174, 175 και 177 του Ποινικού Κώδικα, όταν διαπράττεται τη παρουσία ανήλικου μέλους της οικογένειας, θεωρείται βία η οποία ασκείται εναντίον του εν λόγω ανήλικου και η οποία δύναται να προκαλέσει σ' αυτό ψυχική βλάβη. Η εν λόγω πράξη ή συμπεριφορά συνιστά αδίκημα τιμωρούμενο με βάση το εδάφιο (4) του άρθρου αυτού.

Κεφ. 154.
3 του 1962
43 του 1963
41 του 1964
69 του 1964
70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972
92 του 1972
29 του 1973
59 του 1974
3 του 1975
13 του 1979
10 του 1981
46 του 1982
86 του 1983
186 του 1986
111 του 1989
236 του 1991.

(4) Οποιοσδήποτε ασκεί βία με βάση το εδάφιο (1) διαπράττει αδίκημα δυνάμει του Νόμου αυτού, που τιμωρείται, εκτός από την περίπτωση που σε άλλον ή στον παρόντα Νόμο προβλέπεται αυστηρότερη ποινή, με ποινή φυλάκισης πέντε χρόνων ή με χρηματική ποινή £3.000 ή και με τις δύο ποινές, χωρίς να επηρεάζεται η εξουσία του Δικαστηρίου να επιβάλει δυνάμει του Νόμου αυτού ή άλλου νόμου οποιαδήποτε άλλη ποινή η οποία να είναι πρόσθετη ή να αντικαθιστά τις πιο πάνω ποινές.

Άκρως σοβαρή βία.

4.—(1) Όταν τα αδικήματα που αναφέρονται στην πρώτη στήλη του πιο κάτω εδαφίου (2) διαπράττονται από ένα μέλος της οικογένειας σε βάρος άλλου μέλους, αυτά θεωρούνται, για τους σκοπούς του Νόμου αυτού, άκρως σοβαρά και το Δικαστήριο, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η κατηγορία βασίζεται στα άρθρα του Ποινικού Κώδικα που αναφέρονται στη δεύτερη στήλη του εδαφίου (2), δύναται να επιβάλει τις αυξημένες ποινές που προβλέπονται στην τρίτη στήλη του ίδιου εδαφίου αντί τις ποινές που προβλέπονται στα εν λόγω άρθρα του Ποινικού Κώδικα.

(2) Τα αδικήματα στα οποία αναφέρεται το εδάφιο (1) είναι τα εξής:

Αδίκημα	Άρθρο	Ποινή
(α) Άσεμνη επίθεση κατά θήλεος:	151	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε πέντε χρόνια.
(β) Άσεμνη επίθεση κατ'άρρενος:	152	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε πέντε χρόνια.
(γ) Διαφθορά θήλεος ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων:	153(1)	Ισόβια φυλάκιση (η ποινή παραμένει ως έχει).
(δ) Απόπειρα διαφθοράς θήλεος ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων:	153(2)	Η φυλάκιση αυξάνεται από τρία σε επτά χρόνια.
(ε) Διαφθορά θήλεος ηλικίας δεκατριών έως δεκαέξι χρόνων:	154	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε δέκα χρόνια.
(στ) Διαφθορά θήλεος ηλιθίου ή μειωμένου νοητικά:	155	Η φυλάκιση αυξάνεται από δύο σε δώδεκα χρόνια.
(ζ) Παρά φύσιν ασέλγεια:	171	Η φυλάκιση αυξάνεται από πέντε σε δέκα χρόνια.
(η) Παρά φύσιν ασέλγεια με άσκηση βίας:	172	Η φυλάκιση αυξάνεται από δεκατέσσερα χρόνια σε ισόβια φυλάκιση.
(θ) Απόπειρα για παρά φύσιν ασέλγεια:	173	Η φυλάκιση αυξάνεται από επτά σε δέκα χρόνια.
(ι) Βαριά σωματική βλάβη:	231	Η φυλάκιση αυξάνεται από επτά σε δέκα χρόνια ή επιβάλλεται η προβλεπόμενη χρηματική ποινή ή και οι δύο ποινές.
(ια) Τραυματισμός και ανάλογες πράξεις:	234	Η φυλάκιση αυξάνεται από τρία σε τέσσερα χρόνια.
(ιβ) Κοινή επίθεση:	242	Η φυλάκιση αυξάνεται από ένα σε δύο χρόνια ή επιβάλλεται η προβλεπόμενη χρηματική ποινή ή και οι δύο ποινές.

Βιασμός
συζύγου
από σύζυγο.

5. Παρά τις διατάξεις οποιουδήποτε νόμου, τα αδικήματα του βιασμού, σύμφωνα με τα άρθρα 144 και 145 του Ποινικού Κώδικα, και της απόπειρας βιασμού, σύμφωνα με το άρθρο 146 του ίδιου Κώδικα, δύναται να θεωρηθεί ότι έχουν διαπραχθεί από σύζυγο εναντίον συζύγου, αν, με βάση τα γεγονότα της υπόθεσης, θα στοιχειοθετούνταν τα αδικήματα αυτά, σε περίπτωση που ο δράστης και το θύμα δεν ήταν συζευγμένοι, και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα.

Αιμομιξία
μετ' ανηλίκου.

6.—(1) Το αδίκημα της αιμομιξίας, δυνάμει του άρθρου 147 του Ποινικού Κώδικα, όταν διαπράττεται σε βάρος θυγατέρας, εγγονής ή αδελφής ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ χρόνων ή σε βάρος νοητικά καθυστερημένης θυγατέρας, εγγονής ή αδελφής, καθίσταται άκρως σοβαρό και τιμωρείται με την ποινή της διά βίου φυλάκισης.

117 του 1989.

(2) Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού ο όρος «νοητικά καθυστερημένο άτομο» έχει την έννοια που αναφέρεται στον περί Νοητικά Καθυστερημένων Ατόμων Νόμο του 1989.

Κηδεμονία ή
αναστολή
φυλάκισης
με ειδικούς
όρους.
Κεφ. 162.

7.—(1) Το Δικαστήριο, αν το κρίνει σκόπιμο, δύναται, αντί να επιβάλει στον κατηγορούμενο οποιαδήποτε άλλη ποινή, να τον θέσει με τη συγκατάθεσή του υπό κηδεμονία, δυνάμει του περί Κηδεμονίας Αδικοπραγούντων Νόμου, με τον ειδικό όρο ότι θα υποβληθεί σε θεραπευτική αγωγή αυτοελέγχου από ειδικούς σε τέτοιου είδους συμπεριφορά ή με άλλους όρους που το Δικαστήριο θα κρίνει αναγκαίους, για να αποφευχθεί η επανάληψη πράξεων βίας εντός του πεδίου εφαρμογής του Νόμου αυτού.

95 του 1972.

(2) Το Δικαστήριο, αν το κρίνει σκόπιμο, δύναται να επιβάλει με τη συγκατάθεση του κατηγορουμένου ποινή φυλάκισης, να την αναστείλει, δυνάμει του άρθρου 5 του περί Υφ' Όρων Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως Ωρισμένων Περιπτώσεων Νόμου, και να θέσει ως όρο στο διάταγμα επιτήρησης τον όρο που αναφέρεται στο εδάφιο (1) πιο πάνω.

Διάταγμα
αποκλεισμού.

8.—(1) Το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει εναντίον προσώπου που κατηγορείται για τη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος βίας, με βάση τον παρόντα Νόμο, διάταγμα, το οποίο ισχύει για την περίοδο και με τους όρους που δυνατό να θέσει, με το οποίο να απαγορεύει σε αυτό να εισέρχεται ή να παραμένει στην οικογενειακή κατοικία. Το διάταγμα αυτό καλείται «διάταγμα αποκλεισμού».

(2) Για την έκδοση του διατάγματος αποκλεισμού απαιτείται—

- (α) Να αποδειχθεί προς ικανοποίηση του Δικαστηρίου ότι ο κατηγορούμενος έχει ιστορικό επανειλημμένων πράξεων βίας εναντίον μελών της οικογένειάς του ή ότι είχε δύο καταδίκες τα τελευταία δύο χρόνια για παρόμοια αδικήματα ή
- (β) η βία που ασκήθηκε να έχει προκαλέσει τέτοια πραγματική σωματική, σεξουαλική ή ψυχική βλάβη, που να θέτει σε κίνδυνο τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα ή τη σεξουαλική ή ψυχική υγεία των θυμάτων ή
- (γ) να αρνείται ο κατηγορούμενος να υποβληθεί σε θεραπευτική αγωγή αυτοελέγχου που επιβάλλεται ως όρος για σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 33 του Ποινικού Κώδικα ή άλλως πως.

(3) Το Δικαστήριο στο διάταγμα αποκλεισμού που εκδίδει ορίζει ημερομηνία πριν από την εκπνοή της περιόδου αποκλεισμού κατά την οποία εξετάζει το ενδεχόμενο παράτασης ή διαφοροποίησης του διατάγματος αυτού.

Κατά την πιο πάνω εξέταση το Δικαστήριο ακούει τις απόψεις του κατηγορουμένου, του παραπονουμένου ή της παραπονουμένης και οποιουδήποτε άλλου προσώπου επηρεάζεται από την έκδοση του διατάγματος, καθώς και τις απόψεις των αρμόδιων υπηρεσιών.

(4) Ο κατηγορούμενος δύναται να ζητήσει αναθεώρηση ή ακύρωση του διατάγματος πριν από τη λήξη της καθοριζόμενης σε αυτό περιόδου.

9.—(1) Όταν το Δικαστήριο εκδίδει διάταγμα αποκλεισμού, ισχύουν οι πιο κάτω διατάξεις, εκτός αν τροποποιηθούν από το Δικαστήριο για καλύτερη και ευχερέστερη εφαρμογή του διατάγματος:

- (α) Όταν ο κατηγορούμενος δεν έχει ποσοστό ιδιοκτησίας επί της οικογενειακής κατοικίας πέραν του ημίσεος, το Δικαστήριο δεν εξετάζει το ζήτημα διαμονής του κατηγορουμένου, αλλά παραπέμπει το ζήτημα για εξέταση στον Οικογενειακό Σύμβουλο.
- (β) όταν ο κατηγορούμενος έχει εξ αδιαίρετου ποσοστό ιδιοκτησίας επί της οικογενειακής κατοικίας πέραν του ημίσεος, το Δικαστήριο εξετάζει το ζήτημα της διαμονής του κατηγορουμένου και ακολούθως δίδει τις οδηγίες που κρίνει αναγκαίες σχετικά με τη διαμονή του ιδίου ή της οικογένειάς του ή μελών της.

(2) Το Δικαστήριο, όταν δίδει οδηγίες σύμφωνα με την παράγραφο (β) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, εξετάζει μεταξύ άλλων τα οικονομικά μέσα του κατηγορουμένου και της οικογένειάς του, σε σχέση με τη διαμονή του ιδίου ή της οικογένειάς του ή οποιουδήποτε μέλους της, και παρέχει στον κατηγορούμενο το δικαίωμα να αποταθεί στο Δικαστήριο μέσα σε τακτή προθεσμία για αλλαγή της διεύθυνσης της οικογενειακής κατοικίας για την οποία ισχύει το διάταγμα, αν εξεύρει κατάλληλη κατοικία για την οικογένειά του.

(3) Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, ο όρος «κατάλληλη κατοικία» σημαίνει την κατοικία την οποία εξευρίσκει ο κατηγορούμενος για την οικογένειά του δυνάμει του εδαφίου (2) του άρθρου αυτού, η οποία πρέπει να είναι τέτοια, ώστε να μη διαταράσσεται η ομαλή συνέχιση της διαβίωσης και λειτουργίας της οικογένειας του κατηγορουμένου σε αυτή.

10.—(1) Χωρίς να επηρεάζονται οι διατάξεις του άρθρου 10 του περί Αποδείξεως Νόμου, η καταγγελία η οποία γίνεται από θύμα αδικήματος βίας προς οποιοδήποτε αρμόδιο πρόσωπο μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες από τη διάπραξη του αποτελεί ενισχυτική μαρτυρία της κατάθεσής του.

(2) Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, ο όρος «αρμόδιο πρόσωπο» περιλαμβάνει οποιοδήποτε αστυνομικό, Οικογενειακό Σύμβουλο, λειτουργό ευημερίας, γιατρό που εξετάζει το θύμα, μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής, μέλος του Συνδέσμου Πρόληψης και Αντιμετώπισης της Βίας στην Οικογένεια ή μέλος του στενού περιβάλλοντος του θύματος.

11.—(1) Το Δικαστήριο δύναται, έπειτα από αίτηση της αστυνομίας, να εκδώσει διάταγμα για τη σύλληψη οποιουδήποτε προσώπου το οποίο καταγγέλλεται για οποιαδήποτε πράξη βίας με βάση το Νόμο αυτό.

(2) Πρόσωπο το οποίο συλλαμβάνεται δυνάμει του εδαφίου (1) προσάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες από τη σύλληψή του,

Συμπληρωματικές πρόνοιες σε σχέση με το άρθρο 8.

Ενισχυτική μαρτυρία. Κεφ. 9. 86 του 1986.

Ταχεία εκδίκαση υποθέσεων βίας.

Κεφ. 155.
93 του 1972
2 του 1975
12 του 1975
41 του 1978
162 του 1989
142 του 1991
9(Ι) του 1992.

για να κατηγορηθεί για το αδίκημα βίας ή για να εκδοθεί διάταγμα προσωποκράτησης του δυνάμει του άρθρου 24 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου.

(3) Οι ανακρίσεις διεξάγονται και η υπόθεση εκδικάζεται χωρίς καθυστέρηση. Μέχρις ότου εκδικαστεί η υπόθεση, το Δικαστήριο δύναται είτε να διατάξει την κράτηση του κατηγορουμένου είτε να επιτρέψει την απόλυσή του, αφού αυτός δώσει ικανοποιητική εγγύηση ότι θα εμφανιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου κατά την ημερομηνία της ακρόασης της υπόθεσης και ότι θα τηρήσει τους όρους που το Δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να επιβάλει για την προστασία των μελών της οικογένειας, περιλαμβανομένου και του όρου να μην επισκέπτεται ή να μην παρενοχλεί με οποιοδήποτε τρόπο οποιοδήποτε μέλος της οικογένειάς του.

(4) Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας δύναται παρά τις διατάξεις του άρθρου 24(2) του περί Δικαστηρίων Νόμου να συγκατατεθεί στην εκδίκαση υπόθεσης βίας με βάση το Νόμο αυτό από Πρόεδρο Επαρχιακού Δικαστηρίου ή Ανώτερο Επαρχιακό Δικαστή, παρά το γεγονός ότι η προβλεπόμενη ποινή, επαυξημένη ή μη, υπερβαίνει τα επτά χρόνια φυλάκισης:

Νοείται ότι σε τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται ως προς όλα τα άλλα οι διατάξεις του άρθρου 24 του περί Δικαστηρίων Νόμου.

14 του 1960
50 του 1962
11 του 1963
8 του 1969
40 του 1970
58 του 1972
1 του 1980
35 του 1982
29 του 1983
91 του 1983
16 του 1984
51 του 1984
83 του 1984
93 του 1984
18 του 1985
71 του 1985
89 του 1985
96 του 1986
317 του 1987
49 του 1988
64 του 1990
136 του 1991
149 του 1991
237 του 1991
42(Ι) του 1992

43(Ι) του 1992.
Διάταγμα
απομάκρυνσης
ανήλικου
θύματος βίας.

12.—(1) Το Δικαστήριο δύναται, κατά την εκδίκαση υπόθεσης βίας με θύμα ανήλικο πρόσωπο, να διατάξει την απομάκρυνση του εν λόγω θύματος και την τοποθέτησή του σε ασφαλές μέρος ή την ανάθεση της φροντίδας του στο Διευθυντή Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

(2) Το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει προσωρινό διάταγμα απομάκρυνσης ανήλικου θύματος εφαρμόζοντας τις διατάξεις του άρθρου 13.

Προσωρινό
διάταγμα
αποκλεισμού ή
απομάκρυνσης
του θύματος.

13.—(1) Το Δικαστήριο δύναται, έπειτα από αίτηση μέλους της οικογένειας ή της αστυνομίας ή του κατηγορού ή του Οικογενειακού Συμβούλου ή άλλου προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του, να εκδώσει προσωρινό διάταγμα αποκλεισμού ή απομάκρυνσης ανήλικου θύματος, μέχρις ότου καταχωριστεί και εκδικαστεί ποινική υπόθεση εναντίον του κατηγορουμένου για ποινικό αδίκημα βίας.

(2) Το Δικαστήριο εκδίδει το διάταγμα έπειτα από αίτηση που συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του θύματος ή, στην περίπτωση ανήλικου θύματος, οποιουδήποτε προσώπου που είναι σε θέση να έχει άμεση γνώση των γεγονότων.

(3) Το προσωρινό διάταγμα είναι αρχικής διάρκειας μέχρι δέκα ημερών από την επίδοσή του. Ακολούθως το Δικαστήριο εξετάζει το ενδεχόμενο παράτασης του διατάγματος, αφού δώσει στο πρόσωπο εναντίον του οποίου εκδίδεται το διάταγμα ή σε άλλα ενδιαφερόμενα ή επηρεαζόμενα πρόσωπα την ευκαιρία να εκθέσουν τις απόψεις τους. Αν το Δικαστήριο ικανοποιηθεί ότι το διάταγμα πρέπει να παραταθεί, το παρατείνει για περίοδο που δεν υπερβαίνει τις δέκα ημέρες. Με τον τρόπο αυτό το Δικαστήριο δύναται να παρατείνει το διάταγμα για συνολική περίοδο η οποία δεν υπερβαίνει τις είκοσι πέντε ημέρες πριν από την καταχώρηση ποινικής υπόθεσης. Μετά την καταχώρηση ποινικής υπόθεσης το διάταγμα δύναται να παρατείνεται, μέχρις ότου εκδικαστεί η υπόθεση.

14.—(1) Το Δικαστήριο, κατά την εκδίκαση υπόθεσης βίας με βάση το Νόμο αυτό, δύναται να διατάξει όπως η κατάθεση του θύματος ή των μαρτύρων ληφθεί ή όπως ολόκληρη η υπόθεση εκδικαστεί κεκλεισμένων των θυρών ή δύναται να εκδώσει οποιοδήποτε διάταγμα ή να δώσει οποιοδήποτε οδηγίες για την προστασία του θύματος ή άλλων προσώπων, χωρίς να παραγνωρίζονται τα δικαιώματα του κατηγορουμένου για ακριβοδίκαιη εκδίκαση της εναντίον του υπόθεσης.

Προστασία
μαρτύρων.

(2) Όταν καταγγέλλεται αδίκημα με βάση τον παρόντα Νόμο, το όνομα και η διεύθυνση του προσώπου εναντίον του οποίου καταγγέλλθηκε ότι έχει διαπραχθεί το αδίκημα ή άλλα στοιχεία τα οποία πιθανόν να οδηγήσουν στη διαπίστωση της ταυτότητάς του δεν αποκαλύπτονται ούτε περιλαμβάνονται σε οποιοδήποτε δημοσίευμα διαθέσιμο στο κοινό ή σε απόφαση δικαστηρίου.

15.—(1) Ο Υπουργός ορίζει λειτουργούς ευημερίας, για να εκτελούν καθήκοντα Οικογενειακού Συμβούλου με σκοπό την καλύτερη εφαρμογή των προνοιών του Νόμου αυτού.

Οικογενειακός
Σύμβουλος.

(2) Ο Οικογενειακός Σύμβουλος ασκεί τις πιο κάτω αρμοδιότητες:

- (α) Δέχεται παράπονα σχετικά με την άσκηση βίας και διεξάγει τις αναγκαίες έρευνες·
- (β) συμβουλεύει, καθοδηγεί και μεσολαβεί για την απόβλυνση προβλημάτων της οικογένειας που οδήγησαν ή δυνατό να οδηγήσουν στην άσκηση βίας·
- (γ) προβαίνει σε διευθετήσεις για την άμεση ιατρική εξέταση του παραπονουμένου·
- (δ) προβαίνει, αν το κρίνει αναγκαίο, σε όλα τα διαβήματα για την ποινική δίωξη του δράστη·
- (ε) διεξάγει έρευνες σχετικά με την οικονομική κατάσταση της οικογένειας γενικά και του δράστη ειδικά στην περίπτωση που ενδέχεται να εκδοθεί διάταγμα αποκλεισμού·
- (στ) διεξάγει έρευνες και προβαίνει σε διευθετήσεις σχετικά με τη διαμονή του κατηγορουμένου ή της οικογένειάς του σε περίπτωση έκδοσης διατάγματος αποκλεισμού·
- (ζ) ασκεί οποιαδήποτε άλλη αρμοδιότητα που ο Υπουργός αναθέτει σε αυτόν.

(3) Ο Οικογενειακός Σύμβουλος, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, δύναται να ζητήσει τη βοήθεια οποιουδήποτε κρατικού λειτουργού, καθώς και τη βοήθεια της αστυνομίας.

(4) Ο Οικογενειακός Σύμβουλος, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο (α) του εδαφίου (2) του άρθρου αυτού, έχει τις ίδιες αρμοδιότητες που το άρθρο 5(1) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου παρέχει σε ερευνώντα λειτουργό και εφαρμόζονται στην ίδια έκταση και με τον ίδιο τρόπο οι διατάξεις των εδαφίων (2), (3) και (4) του ίδιου άρθρου του πιο πάνω Νόμου.

(5) Σε περίπτωση καταγγελίας για διάπραξη αδικήματος βίας σε βάρος προσώπου ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ χρόνων, ο Οικογενειακός Σύμβουλος δύναται, αν το κρίνει σκόπιμο ενόψει της σοβαρότητας της καταγγελίας, να ζητήσει τις απόψεις, τη συμβουλή και τη γνωμάτευση της πολυθεματικής ομάδας η οποία ορίζεται δυνάμει του άρθρου 17 του Νόμου αυτού για τον καλύτερο χειρισμό της υπόθεσης.

Συμβουλευτική
Επιτροπή.

16.—(1) Συνιστάται Συμβουλευτική Επιτροπή με σκοπό την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας στην οικογένεια.

Ειδικότερα η Επιτροπή—

- (α) Παρακολουθεί το πρόβλημα της βίας στην οικογένεια στην Κύπρο·
- (β) προβαίνει στην ενημέρωση και διαφώτιση του κοινού και των επαγγελματιών με διάφορα μέσα, περιλαμβανομένων ειδικών συνεδρίων, επιμορφωτικών προγραμμάτων και σεμιναρίων·
- (γ) προωθεί επιστημονικές έρευνες σχετικά με τη βία στην οικογένεια·
- (δ) προωθεί τις υπηρεσίες για την αντιμετώπιση όλων των πτυχών του προβλήματος της βίας στην οικογένεια·
- (ε) παρακολουθεί την αποτελεσματικότητα των σχετικών υπηρεσιών που λειτουργούν, καθώς και την εφαρμογή και τήρηση της σχετικής νομοθεσίας.

(2) Η Επιτροπή απαρτίζεται από άτομα τα οποία διορίζονται υπό την προσωπική τους ιδιότητα από το Υπουργικό Συμβούλιο και έχουν γνώση και πείρα του θέματος. Οι διορισμοί γίνονται από το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Τα μέλη δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα δέκα.

Τα άτομα που διορίζονται από το δημόσιο τομέα επιλέγονται από τα Υπουργεία και από τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο εδάφιο (4) του άρθρου αυτού και τα άτομα που διορίζονται από τον ιδιωτικό τομέα επιλέγονται από συνδέσμους ή οργανώσεις εμπλεκόμενες στην πρόληψη και καταπολέμηση της βίας στην οικογένεια σε ίση αναλογία.

(3) Ένα μέλος της Επιτροπής διορίζεται πρόεδρος και έχει την ευθύνη να συγκαλεί συσκέψεις και ένα άλλο μέλος ορίζεται αντικαταστάτης του σε περίπτωση απουσίας του.

(4) Τα Υπουργεία και οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο εδάφιο (2) του άρθρου αυτού είναι—

- Το Υπουργείο Υγείας.
- Το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως.
- Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού (Εκπαιδευτικός Ψυχολόγος).
- Το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

- Η Νομική Υπηρεσία.
- Η Αστυνομία.

(5) Η Επιτροπή δύναται να προσλάβει προσωπικό και να έχει Γραφείο.

(6) Η Επιτροπή ρυθμίζει με εσωτερικούς κανονισμούς θέματα διαδικασίας που την αφορούν.

17.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο, με γνωστοποίησή του που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, δύναται να ορίσει πολυθεματική ομάδα με μέλη πρόσωπα τα οποία κατέχουν τα αναγκαία προσόντα και την αναγκαία πείρα για την παροχή συμβουλών, απόψεων, γνωματεύσεων, καθώς και κάθε άλλης βοήθειας, αναφορικά με την καλύτερη μεταχείριση των θυμάτων βίας ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ χρόνων ή των θυμάτων βίας άλλης κατηγορίας.

Πολυθεματική ομάδα.

(2) Τα μέλη της πολυθεματικής ομάδας ορίζονται από κατάλογο προσώπων τον οποίο ετοιμάζει και υποβάλλει στο Υπουργικό Συμβούλιο ο Υπουργός, ενώ τα μέλη ομάδας για θύματα βίας κάτω των δεκαοκτώ χρόνων πρέπει να έχουν τις πιο κάτω ειδικότητες:

- Παιδοψυχίατρο,
- Παιδίατρο,
- Κλινικού Ψυχολόγου,
- Κοινωνικού Λειτουργού του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων υπεύθυνου για θέματα παιδιού,

χωρίς να επηρεάζεται το δικαίωμα του Υπουργού να περιλάβει στον κατάλογο οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο έχει τέτοια άλλα προσόντα, που ο Υπουργός κρίνει ότι είναι απαραίτητα, για να το περιλάβει σε αυτόν.

(3) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να περιλάβει στη γνωστοποίηση με την οποία ορίζεται η πολυθεματική ομάδα ή σε μεταγενέστερη γνωστοποίησή του κανονισμούς για την καλύτερη λειτουργία της ομάδας.

18.—(1) Η Επιτροπή καταρτίζει προϋπολογισμούς εσόδων και εξόδων για την πλήρη και αποτελεσματική άσκηση και εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων της και των σκοπών της σύστασής της.

Προϋπολογισμοί.

(2) Τα έσοδα της Επιτροπής προέρχονται από κρατικές χορηγίες, το ύψος των οποίων αποφασίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο.

19. Η Επιτροπή ετοιμάζει και υποβάλλει στον Υπουργό και στη Βουλή των Αντιπροσώπων ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητές της ως Επιτροπή.

Ετήσια έκθεση.

20.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδώσει Κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των προνοιών του Νόμου αυτού.

Κανονισμοί.

(2) Κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου αυτού κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση.

21. Το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να εκδώσει Διαδικαστικούς Κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των προνοιών των άρθρων 7, 8, 9, 11, 12 και 14 του παρόντος Νόμου.

Διαδικαστικοί Κανονισμοί.